

LÁ THƯ MỤC VỤ

Giả sử chúng ta có cơ hội đi xem một nhân vật nổi tiếng, hẳn rằng có rất nhiều người vây quanh. Nếu như chúng ta muốn nhìn thấy khuôn mặt người đó tỏ tường, thì

chúng ta phải chen lấn dành chỗ gần nhất. Nếu chúng ta muốn đến gần sát chạm được ánh mắt, thì chúng ta phải làm sao tiến đến trước mặt người đó để bắt gặp ánh mắt của họ. Nói chung, chúng ta tìm đủ mọi cách để tiếp cận nhân vật đó và đôi khi chúng ta dùng hết sức chen lấn để sao cho khoảng cách càng gần càng tốt.

Giữa đám đông chen lấn chung quanh Đức Giêsu, có những người đụng vào áo Ngài. Nhưng chỉ có một cái đụng cố ý, đụng lên như sợ bị bắt quả tang. Đó là cái đụng của một người phụ nữ, mười hai năm mắc bệnh băng huyết, mười hai năm tìm thầy chạy thuốc mà không khỏi, mười hai năm bị coi là ô nhơ: không được đụng đến người khác, không được tham dự nghi lễ ở Đền thờ.

Người phụ nữ đụng vào áo Đức Giêsu bằng tay và bằng lòng tin, một lòng tin đơn sơ mà mạnh mẽ. *"Dầu tôi chỉ đụng vào áo Ngài, tôi sẽ được khỏi."* Cái đụng của lòng tin đã cứu bà khỏi bệnh. Còn ông Giairô thì trong lúc chới với đó, đã nghe Đức Giêsu an ủi *"Đừng sợ, cứ tin"*. Và kết quả là bà kia dứt bệnh, con gái ông Giairô sống lại.

Trong đời sống Kitô hữu, chúng ta đã nhiều lần đụng vào Chúa. Đụng đến Lời Ngài, đụng đến Mình Máu Thánh Ngài. Đụng bằng tay, bằng miệng, bằng rung động của trái tim. Nhưng cũng có những lần ta đụng chạm Chúa cách hời hợt vì thói quen, vì bắt buộc, vì sợ người đời chê bai...v.v...và kết quả không đem lại một biến đổi nào trong cuộc sống.

Do đó ta cần đụng đến Đức Giêsu mỗi ngày và ta cũng cần được Ngài đụng đến. Đặc biệt là qua Bí Tích Thánh Thể, bởi vì khi rước lễ chúng ta không phải chỉ đụng tới gấu áo Chúa, mà còn được tiếp xúc với chính thân xác vinh quang của Ngài. Chúng ta không chỉ dứt bệnh mà còn sống lại bên Chúa muôn đời.

Nếu như đời sau, chúng ta không còn đau khổ, thì ngay từ giờ, chúng ta phải biết làm chủ những đòi

hỏi của giác quan và biết thánh hóa những khổ đau gặp phải.

Nếu như đời sau, chúng ta không còn lệ thuộc vào những thứ hư ảo thế gian, thì ngay từ giờ chúng ta phải biết từ bỏ với tiền bạc vật chất, gắn bó nhiệt thành với điều thiện hảo ngay từ lúc này.

Nếu như đời sau, chúng ta sẽ chiếu sáng bằng một vẻ đẹp tươi trẻ và thánh thiện, thì ngay từ giờ chúng ta phải biết trang điểm cho tâm hồn bằng những nhân đức đích thực không bị hư nát.

Nói tóm lại, ngay từ giờ chúng ta phải biết uốn nắn sửa đổi lại những sai lỗi khuyết điểm và tẩy trừ tội lỗi ra khỏi cuộc sống, đồng thời chất đầy trên đôi tay chúng ta những công nghiệp là những hành động bác ái yêu thương.

Chúng ta không so sánh thái độ của Chúa trong hai tình huống khác nhau, mà chúng ta hãy suy xét khía cạnh một bên thì trực tiếp cầu xin cho dù không nói ra, chỉ biết thầm nghĩ chạm được vạt áo của Chúa là được chữa lành. Chúa muốn chị nói ra và tuyên xưng đức tin của mình trước đám đông, để hành động tin tưởng cầu xin của chị được nhận lời. Còn ông hội trưởng đại diện cho người đau bệnh, người sắp chết đến xin Chúa Giêsu chữa lành cho con gái ông vì em sắp chết. Tình huống ở đây là ông khẩn khoản cầu xin cho người khác, đại diện cho người khác để xin chữa lành. Ông xin một cách dấn tiếp, nhưng ông rất chân thành và hoàn toàn tin vào Chúa có thể chữa cho con gái ông được khỏe, được sống lại.

Trong Bài Tin Mừng hôm nay dạy chúng ta luôn biết cậy trông và tín thác vào những gì chúng ta xin, cho dầu chúng ta xin Chúa ban ơn trực tiếp cho chúng ta, hay chúng ta đại diện xin ơn cho ai khác, nhưng tất cả chỉ quy về một mối là Đức Tin.

Ước gì chúng ta có được niềm tin của người phụ nữ và ông trưởng hội đường trong bài Tin Mừng hôm nay. Ước gì Đức Giêsu khen thưởng niềm tin của chúng ta bằng ơn trợ giúp nhân từ và quyền năng của Người. Lạy Chúa xin thêm đức tin cho chúng con, để chúng con khiêm tốn thấy Ngài tỏ mình thật bình thường giữa lòng cuộc sống. Vì với đức tin và sự khiêm nhường, chúng ta sẽ cảm nghiệm được Chúa. Amen.